TÖRÖKŐR

2011. december

A törökőri gyülekezet lapja

A Lélek ragyogó öröme

„Isten szeretet. Abban nyilvánul meg Isten hozzánk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala. Ez a szeretet, és nem az, ahogy mi szeretjük Istent, hanem az, hogy ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért.” (1Jn 4:8-10)

Balássy András

Nagy, „sátoros” ünnepeink rendje, ritmusa tökéletes. Három ünnep, három csillagászati esemény, három napszak. Hiszen kinek ne jutna eszébe a húsvétról a hajnal, a kelő nap? Ez aztán az egész évre is vonatkozik: a tavaszi napéjegyenlőséggel beköszönt az esztendő „nappala”, a nyár ígérete már ott van a tavaszi napsugárban.

Az éjszaka ünnepe

Pünkösd ünnepe összefonódik a fényességgel. Ragyog a nap – hát még, ha a konfirmáló lányok hófehér ruhája is növeli a fényességet (bizony nehéz is jó fényképet készíteni)! És nincs már messze a nyári napforduló... Karácsony pedig az éjszaka ünnepe, a téli napforduló idején, az év egyik legrövidebb napján. Ebben a puha homályban ragyognak csak igazán a gyertyák, mint megannyi apró csillag.

És ne gondoljuk, hogy ez csak utólagos belemagyarázás, az ünnep története során rárakódott hordalék. Hiszen maguk az egyes bibliai beszámolók sugallják, sőt egyenesen diktálják ezt a tökéletes rendjét a párhuzamoknak. Hiszen Jézus feltámadásáról hajnalban értesülnek a sírhoz siető asszonyok, Péter Krisztusról bizonyságot tevő, Szentlélektől ihletett és érthetővé tett igehirdetése fényes nappal hangzik el, a világ Megváltója pedig egy éjjelen születik meg erre a világra a betlehemi istállóban.

Éjfél – hajnal – dél. Hosszú éjjel, rövid nappal – egyenlő hosszú éjjel és nappal – hosszú nappal, rövid éjjel. Karácsony – húsvét – pünkösd. Tökéletes rend.

Tökéletes egység. Egyik sincs meg a másik nélkül. Nincs nappal hajnal nélkül. Nincs hajnal éjszaka nélkül. Nincs karácsony húsvét és pünkösd nélkül.

Egyik sincs nagypéntek nélkül.

Kell a halálról beszélni a születés ünnepén. Kell a keresztről beszélni a jászol mellett. A karácsony értelme ugyanis nem önmagában van. Isten hozzánk leszállt Szeretete azért jött közénk, hogy odaadja, odaáldozza magát mindannyiunk bűnéért. Hogy ez a halálra ítélt emberi nemzetség kiutat találjon a korántsem jótékonyan beburkoló, hanem fojtogató, rémítő és bénító sötétségből. Hogy eljöhessen a feltámadás, az újjászületés hajnala. Hogy eljöhessen a Lélek ragyogó öröme.

És hogy soha, soha ne jöjjön el az alkonyat.

Észrevettük? Ősszel nincs „sátoros” ünnepünk...

GYÜLEKEZETI ÉLET

Október 6-án gyűlést tartott a presbitérium. Megállapította, hogy dr. Sere Gabriella kivételével, akinek egészségi állapota ezt nem engedi meg, a presbitérium minden tagja vállalta megmérettetését a november 6-án esedékes egyházközségi tisztújításon. Megvitatta és jóváhagyta a Bán Károly vezette jelölő bizottság listáját, amely szerint a gyülekezet tagjainak ajánlása alapján Balázs Péter, Czanik András, dr. Dibuz Sarolta, Kardos Eszter, Körber Tivadar. dr. Nagy Balázs Ágoston, dr. Nagy Sándor, dr. Nagy Sándorné, dr. Ónodi Szabó Ádám, dr. Rácz Gabriella, Rácz Katalin, Szabó István és Varga Lajos Márton közül választhatjuk meg az új presbitérium nyolc tagját és két póttagját. A jelölő bizottság főgondnoknak ismét dr. Nagy Sándort, gondnoknak Szabó Istvánt javasolta. A presbitérium döntött arról is, hogy a tizenhárom jelöltet nemcsak az október 30-i istentiszteletet követő – egyébként előírt bemutatással, de egy életrajzokból összeállított tájékoztatóval is segít megismerni. A testület Balássy András nagytiszteletű előterjesztésében megtárgyalta és elfogadta a pótköltségvetést. Erre részint a szűkmarkú pünkösdi adakozás, részint a közben számlánkra érkezett támogatások miatt volt szükség. A döntés szerint a 812 ezer forintot a vártnál magasabb létszámú szeretetvendégségre, a konfirmáltak ajándék bibliájára, a hitoktatásra, az ifjúsági munkára, orgonahangolásra, a gyülekezeti ház karbantartási és felújítási munkálataira, az építendő torony tervezési költségeinek önrészére, és az előre nem látható kiadások fedezetét szolgáló tartalék képzésére fordítjuk. A presbiteri gyűlést követően került sor a szokásos havi presbiteri konzultációra, melyen dr. Nagy Sándor főgondnok úr rövid tájékoztatást adott a Balatonszárszón zajlott rendkívüli zsinati ülésről (az ott történtekről híreink közt tudósítunk), továbbá a toronyépítés helyzetéről. Ez utóbbit ismertetve arról számolt be, hogy személyes találkozót és támogatást kérve a beruházó Raiffeisen Bank Zrt. elnökéhez, Heinz Wiednerhez fordult, a kezdeményezést azonban a bank, támogatási keretének kimerülésére hivatkozva elhárította. Főgondnok úr reméli, hogy a többi intézmény esetében nagyobb sikerrel jár.

Október 9-én istentiszteleten mutatkozott be a gyülekezetnek Varró Anita nagyszalontai óvónő, aki a diakóniai év keretében hetente egy alkalommal részt vesz a Hős utcai misszióban. Isten áldja szolgálatát!

Folytatás a 2. oldalon

Ami elvezetett a hithez

Dr. Ónodi Szabó Ádám

Több mint tíz éve vagyok a gyülekezet tagja, ide jártam gimnazista időszakom nagy részében, és egyetemi éveim alatt is. Jogász vagyok, több munkahelyem is volt, jelenleg az év végéig külföldön dolgozom.

Ónodi Szabó Ádám

Idegenben jön rá az ember, milyen jó otthon, és talán el is kell veszítenünk azt, ami igazán fontos, hogy végleg megtalálhassuk. Ahogy korábban a hittel, úgy jártam most a gyülekezettel. Hálás vagyok érte Istennek.

Ahogy sokan teszik, életvezetési igeként én is kaphattam vagy választhattam volna már, esetleg választhatnék most egy igét az emlékezetesek közül, és elmondhatnám a megható történetét annak, hogyan és miért lett az enyém. Mit érnék vele? A történet rólam talán elmondana valamit, a Bibliáról semmit. Életvezetési igét választani ugyanis nem más, mint „kimazsolázni" a Bibliát. Persze, tudom, úgy szokott lenni, hogy egy-egy mondat különösen is megszólít valakit, vagy, hogy egy-egy kijelentésre, talán élményei, tapasztalatai, belátásai summájaként, a többinél nagyobb hangsúlyt helyez az ember, és belátom, erre bárkinek szüksége lehet. Én azonban mégis úgy gondolom, hogy valamely töredék vagy rész ilyen súlyú és következményű kiszakítása, kiemelése, túlhangsúlyozása, életre szóló jelentőséggel való felruházása nem helyes. Mert nem a részt, hanem mindig az egészet kell nézni. Isten kijelentéseinek teljességét.

Hitre egy logikus levezetést követően jutottam végleg. Volt egy kételkedő, bizonytalan időszakom, és akkor gondolkodtam el azon, hogy mit mond jelenleg fizika a világ keletkezéséről. Az a fizika, amelynek a törvényei az anyagi világon alapulnak, és amely törvényeket – legalábbis részben – mindenki, akár otthon is igazolni és bizonyítani tudja. A fizika a világot. a teret és az időt megteremtő ősrobbanásról beszél, és ezt a tudósok az adott ismeretekből szépen le is vezetik. Engem is meggyőztek. Ha tehát volt ősrobbanás, márpedig volt, akkor az is logikus, hogy azt a maximális tömegű és nulla kiterjedésű pontot, amiből a világegyetem megszületett, valakinek létre kellett hoznia. És ez a valaki – definíció szerint – csak Isten lehetett. Ez a levezetés volt az, ami végleg hitre segített. Isten ezzel győzött meg engem, hogy Ő létezik. Márpedig, ha Ő létezik, akkor mindaz, ami a Szentírásban szerepel, az úgy van, és az abban foglaltak teljessége szerint kell eljárnom az egész életemben.

És most meglepődtem. Milyen jó íze van, ha kimondom, a törökőri az én gyülekezetem! Így messziről különösen. Idegenben jön rá az ember, milyen jó otthon, és talán el is kell veszítenünk azt, ami igazán fontos, hogy végleg megtalálhassuk. Ahogy korábban a hittel, úgy jártam most a gyülekezettel. Hálás vagyok érte Istennek.

Folytatás az 1. oldalról (Gyülekezeti élet)

Október 11-én Czanik Eszter vezetésével néhány gyülekezeti tagunk ellátogatott az Andrássy út 110. szám alatti villában alig néhány nappal korábban megnyitott Zelnik István Délkelet-ázsiai Aranymúzeumba. A gyűjtemény 45-50000 tárgyból, köztük 3500-4000 aranytárgyból áll. Egyelőre a kollekció 1030 darabját állították ki, de egy részük folyamatosan cserélődik majd. Az egész jelentőségéről akkor alkothatunk fogalmat, ha tudjuk, hogy a látogatók négy világszenzációnak számító tárgycsoporttal is találkozhatnak. A mai Vietnam területén élt egykori kalóznép, a tyámok legnagyobb arany- és ezüstkincs együttesével (amely 600 darabot számlál), a délkelet-ázsiai fennsíkok letűnt királyságainak aranykincseivel (ez rituális aranyszobrokat és használati kegytárgyakat tartalmaz), a világ legnagyobb ázsiai aranymaszk-kollekciójával (amelyben halotti, rituális és ceremoniális maszkok találhatóak), negyedikként pedig a khmer birodalom aranytárgyaival.

Október 13-án tartottuk a Bibliaiskola Kereszt-kérdések című, tíz alkalomból álló sorozatának első foglalkozását. A csoport Balássy András nagytiszteletű úr vezetésével Márk evangéliumát újraolvasva és tanulmányozva arra keresi a választ, hogy kicsoda Jézus, miért jött, s mit vár azoktól, akik őt akarják követni. A Kereszt-kérdések sok országban alkalmazott, kipróbált módszer, amelyet a John Stott nevével fémjelzett londoni All Souls gyülekezetben Rico Tice, Barry Cooper és Sam Shammas fejlesztett ki.

Október 15-én gyülekezetünk néhány tagja részt vett az 1997-ben alakult Káposztásmegyeri Református Gyü-

A templom

lekezet tíz éven át hatalmas erőfeszítéssel épített új templomának egész napos programmal kísért felszentelésén.

Október 16-án Balássy András nagytiszteletű úr Pecséri Dávid Bencének, Zsanda Ritának és Zsanda Krisztinának kiszolgáltatta a keresztség sákramentumát. Isten gazdag áldása legyen a két családon!

Október 29-én gyülekezetünk vállalkozó szellemű tagjai Dobogókőre kirándultak. Beszámolónk a 4. oldalon

Folytatás a 3. oldalon

Folytatás a 2. oldalról (Gyülekezeti élet)

Október 30-án az istentisztelet keretében került sor a presbiterjelöltek bemutatására, akiknek köre Rácz Katalin és Dr. Ónodi Szabó Ádám visszalépése miatt időközben 11 főre apadt. Bán Károly, a jelölő bizottság elnöke a külön tájékoztatóban és a honlapunkon is közreadott fényképes életrajzok alapján ismertette Balázs Péter, Czanik András, dr. Dibuz Sarolta, Kardos Eszter, Körber Tivadar. dr. Nagy Balázs Ágoston, dr. Nagy Sándor, dr. Nagy Sándorné, dr. Rácz Gabriella, Szabó István és Varga Lajos Márton pályafutását, majd Balássy András nagytiszteletű úr beszélt a jelöltek gyülekezetbeli munkájáról.

November 3-án presbiteri gyűlés döntött a Budapest-Törökőri Egyházközség 2012. évi missziói munkatervéről, s a november 6-i presbiterválasztás gyakorlati teendőiről. A Balássy András nagytiszteletű úr előterjesztésében megvitatott munkaterv az istentiszteleti alkalmakon túl kitért a Pitypang, és reménység szerint a Meseház Óvodában, valamint a Csanádi Árpád Központi Sportiskola Általános Iskola és Gimnáziumban tartandó hittan oktatásra, a PICi (Pénteki Ifjúsági Club) programjaira, a Bibliaiskola október 13-án kezdődött Keresztkérdések sorozatára, s az olyan szélesebb körben ismert alkalmakra is, mint a Házi csoport, a Baba-mama kör, a Bibliaiskola, a Filmklub, a szolgálatvezetők rendszeres találkozója, az Énekkar, a Diakóniai Bizottság, a Gyermekmunkás csoport, a Házigazda csoport szolgálatának rendjére. Sorra veszi a kazuáliákkal (a főleg magánjellegű alkalmakkal): a keresztelőkkel, a konfirmációval (Te-TRISZ – Törökőri Református Ifjúsági Szombatok), az esküvőkkel és a temetésekkel kapcsolatos teendőket. Áttekinti az időszakos alkalmak: az ünnepi istentiszteletek, az Ökumenikus imahét, a nyári gyermektábor, ifjúsági tábor a gyülekezeti csendes hétvége, a kirándulások, a gyülekezeti délutánok, a gyermekdélutánok terveit. Képet ad a missziói alkalmakkal, a diakóniai rendezvényekkel, a kulturális misszióval, a Felfedező csoporttal, a Hős utcai misszióval (kapcsolatteremtés, házi istentiszteletek, áhítatok tartása, lelkigondozás, életvezetési tanácsadás, segítségnyújtás) összefüggő munkáról. De beszél a dokumentum a hivatali lelkigondozásról, az idős, elesett gyülekezeti tagok rendszeres látogatásáról, s az egyéb, nem alkalomszerű tevékenységekről: a Törökőrről, a honlapról, a kazettaszolgálatról, a hozzánk segítségért forduló hajléktalanok támogatásáról, a céljában közösségépítő önkéntes szolgálatok szervezéséről. A munkatervet a Budapest-Törökőri Református Egyházközség presbitériuma jóváhagyta. Ezután a testület döntött a november 6-i presbiterválasztás gyakorlati tennivalóiról is.

Folytatás a 4. oldalon

„De az Úr beszéde megmarad örökké”

Viemanné Szabó Veronika Ágnes

Vegyes vallású családban születtem. Édesanyám a protestáns, édesapám a katolikus hit szerint élt. Minthogy édesanyám reverzálist adott, azaz írásban nyilatkozott arról, hogy mi, gyerekek édesapám vallását követjük, a húgommal együtt katolikusnak kereszteltek, abban a békéscsabai templomban, ahol apai nagyapám volt köztiszteletben álló gondnok, s akiben fel sem merült, hogy akár reformátusokként is dicsérhetnénk Istent.

Viemanné Szabó Veronika Ágnes

Igen, katolikusként éltem, gyóntam, áldoztam, s hallgattam az Igét, ha nem is értettem, mert abban az időben még latin nyelven zajlott a mise. Emlékszem, talán nyolc éves, ha lehettem, ahogy kis listával készültem a vasárnapi gyónásra, hogy aztán térdepelve rójam le a rám kirótt penitenciát, a néhány Miatyánkot, Üdvözlégyet. Tíz éves koromban bérmálkoztam.

Szinte megfoghatatlanul, de az anyai kötés, a reformátusság hatása is jelen volt életemben. Ennek is tulajdonítom, hogy Budapestre kerülve örömmel fogadtam egyetemista unokabátyám javaslatát, hogy kísérjem el a Szabadság téri gyülekezetbe, s vegyek részt az ifjúsági csoport munkájában. Megragadott, ahogy fogadtak. A közvetlenség, a szeretet, a derűs nyugalom. S az a mód, ahogy a hitről, a mi Urunkról, Jézus Krisztusról, a hitben járó ember sokféle kérdéséről beszélgethettem. Az első Bibliámat is ettől az unokabátyámtól kaptam, máig hálás vagyok érte, ahogy ezekért a beszélgetésekért is.

Sokat tanultam Cseri Kálmán nagytiszteletű úr igehirdetéseiből, férjemmel együtt gyakran látogattuk a Torockó téri gyülekezetet, ahol időnként olyan tömeg gyűlt össze, hogy nem fértünk be a templomba: a gyülekezeti teremben ülhettünk le a prédikációt hallgatni. Törökőrre férjem halála óta járok. Itt otthonra találtam, ide haza jövök. Köszönöm Istennek, hogy életem jelenlegi szakaszában részt vehetek a gyülekezet életében, s hogy ezzel a gyülekezettel dicsérhetem az Urat, hallgathatom Igéjét, mélyülhetek el hitben, ismeretekben. Érzem, hogyne éreznem a gyülekezet előtti bizonyságtétel és fogadalom szükségét! Hogyne éreznem más vallásban kereszteltként, hogy a református egyházba való belépésem a konfirmációval megtörténjen! Csak hát az életkorom...

Én a Bibliában életem megpróbáltatásaira mindenkor találtam vigasztalást, gyógyító kijelentést. Ilyen, amelyik életem vezérfonalaként szolgál: „egymást tiszta szívből, buzgón szeressétek” (1 Pét. 1,22), s az is, amelyik engem mély belátáshoz vezetett: „Mert jobb ha jót cselekedve szenvedtek, ha így akarja az Isten akarata, hogysem gonoszt cselekedve” (1 Pét. 3,17). Igen, idézhetnék bárhonnan sok ilyet, ami megszólított, elgondolkodtatott, megrendített, maga felé hajlított. Befejezni mégis megint csak Péter apostolnak közönséges első leveléből az Ésaiásra is visszamutató (40, 7-8), 1, 24. és a már idézett 25. versével szeretném: „Mert minden test olyan, mint a fű, és az embernek minden dicsősége olyan, mint a fű virága. Megszárad a fű, virága elhull: De az Úr beszéde megmarad örökké.”

Kirándulás? Inkább túra!

Ónodi Szabó Péter

Október 29-e, a dobogókői kirándulás napja kissé csípős, de napsütéses őszi nap volt. A gyülekezeti teremben találkoztunk, innen autóval mentünk Dobogó-

Fotó ürügyén pihenő

kőre, ahol aztán el is időztünk egy kicsit, hogy kigyönyörködhessük magunkat a Dunakanyar fényben, párában elénk nyíló látványában.

A túra elején, kissé szokatlan módon, lefelé indultunk, és a végén kapaszkodtunk vissza az autókhoz a 699 méter magasságú hegyre. Itt még vígan gyalogoltunk, frissek voltunk és olyan sok akadállyal sem kellett szembenéznünk. Néhány kilométer ereszkedés után eljutottunk utunk legfőbb attrakciójához: a Rám-szakadékhoz (amely a közbeszéddel ellentétben nem arról kapta a nevét, hogy „rám szakad", hanem a mellette fekvő Rám-hegyről). Ez egy mély, folyóvíz vágta szurdokvölgy, amelynek alján a mai napig csordogál egy kis patak. Nos, ennek a medrében haladtunk lefelé, ami sokkal kalandosabbnak bizonyult, mint amikor később felfelé igyekeztünk. Igazán embert próbáló út volt, minden lépésünkre figyelni kellett, mert bizony a vizes szikrák meg-meglepték az embert. Végül mindenki végig küzdötte magát a szakadékon, hogy aztán egy pihenőnél végre elköltsük megérdemelt ebédünket.

Ezután már végig felfelé vezetett utunk, de ez semmiségnek tűnt a sziklákhoz képest, így egészen jó tempóban haladtunk. Volt szerencsénk még megmászni a Tost-sziklákat, gyönyörködni a festői szépségű Ilona-pihenő kilátásában, míg végül ismét feljutottunk a Visegrádi hegység legmagasabb pontjára, Dobogókőre.

Kirándulás volt? Inkább túra, amelyen húsz jókedvű ember vett részt. Tavasszal egy újabb szép helyre látogatunk el a kirándulni vágyókkal.

Folytatás a 3. oldalról (Gyülekezeti élet)

Tanakodás választás előtt

November 6-án a Százados úton délelőtt, a MÁV-telepi Imaházban délután, az istentiszteletet követően került sor a presbitereket megválasztó egyházközségi részközgyűlésre. A gyülekezet ismételten főgondnokká választotta Dr. Nagy Sándort, s gondnokká Szabó Istvánt. Presbiter lett (abc-rendben): Czanik András, dr. Dibuz Sarolta, Kardos Eszter, Körber Tivadar, dr. Nagy Balázs Ágoston, dr. Nagy Sándor, Szabó István, Varga Lajos Márton. Pótpresbiterként Balázs Péter és dr. Rácz Gabriella kapott bizalmat.

November 13-án a gyülekezet állhatatos szeretetének és megbecsülésének örvendő Czanik Péter nagytiszteletű úr szolgált körünkben. Az istentiszteletet követően Fehér Csaba (hegedű) és Monostori Ferenc (orgona) Bach: Air című munkájával köszöntötte házasságuk ötvenedik évfordulóján Körber Tivadart és feleségét, Máriát, majd dr. Nagy Sándor főgondnok úr ünneplő szavai hangoztak el. Nagytiszteletű Balássy András a gyülekezet ajándékát, egy, az ötven év, s az évforduló emlékének szánt imakönyvet adott át az ünnepelteknek, akik Czanik Péter és Szabó István római katolikus plébános vezetésével, ökumenikus liturgia keretében adtak hálát Istennek egymásért, az együtt töltött ötven esztendőért, s kértek áldást további közös életükre.

Az ünnepeltek

November 20-án gyülekezeti délutánt tartottunk. Ezen Csak Őnéki szólnak a búgó orgonák! címmel Dr. Nagy Sándor főgondnok úr tartott bemutatóval társított, vetített képekkel és kisfilmekkel illusztrált előadást „a hangszerek királynőjéről". Beszámolónk a 6-7. oldalon

Új honlap a Kálvinnak. Kényelmesebb és az eddiginél több funkciót működtető weboldalt talál az, aki felkeresi az ismerős www.kalvinkiado.hu címen a református egyház kiadóját. Az internetes könyváruház mellett hírek, események, újdonságok, aktualitások, könyvvásárok, akciók, blog, képtár, letölthető dokumentumok várják az érdeklődőket. Az internetes vásárlás során lehetőség nyílik on-line bankkártyás fizetésre, ami nemcsak kényelmesebb, de olcsóbb is, mint az utánvétes rendelés, ráadásul adott értékhatár fölött átvállalják a szállítási költséget. *(kalvinkiado.hu)*

Rendkívüli Zsinat 2011. A Magyarországi Református Egyház Zsinata a májusban hozott döntés értelmében szeptember 28-án és 29-én rendkívüli ülést tartott a balatonszárszói SDG Konferenciaközpontban. Bölcskei Gusztáv zsinati lelkészi elnök megnyitója a helyzettel vetett számot és arra hívta fel a figyelmet, hogy az egyház rohamosan öregszik és fogyatkozik, s ha a tendenciák nem változnak, akkor a templomba járók 1991. évi 1,8 milliós, 2009. évi 1,3 milliós létszáma 2051-re körülbelül 0,9 millió főre csökken. Emlékeztette a teremben ülőket arra, hogy az egyházkormányzás választott testületének tagjai, akiknek az itt született megegyezésekből kiindulva a jövőben közösen kell cselekedniük. A Zsinat maga szerteágazó kérdésekkel foglalkozott. Szó esett a működési stratégia kimunkálásáról, a református identitás erősítéséről, a csak kulturálisan az egyházhoz tartozók megszólításáról, az egyház probléma érzékenységének, problémamegoldó képességének javításáról. Beszéltek a jelenlegi struktúrák újragondolásának szükségességéről. A közösség és a személyes kapcsolatok fontosságáról a lelkészek együttműködésének zavarairól, hitelességükről és felelősségükről, javadalmazásukról, az egyházfegyelemről, és a számonkérhetőségről. A zsinat két előterjesztést is meghallgatott az egyházon kívüliek megszólításáról, s arról, hogy mi a baj az evangelizációval. A tanácskozás másnapján a zsinat áttekintette a presbiterek helyzetét, a lelkészi szolgálat, a lelkészképzés és a papmarasztás, a lelkész és a prebitérium közötti munkamegosztás kérdéseit. Végül jogi és egyházkormányzási, egyház finanszírozási problémák kerültek napirendre. *(reformatus.hu)*

Luther-válogatás. Október 28-án a Magyar Tudományos Akadémia székházának Kistermében mutatta be az eddigi legteljesebb, 12 kötetesre tervezett magyar nyelvű Luther-válogatás első, Bibliafordítás, vigasztalás, imádság című darabját a Magyarországi Evangélikus Egyház Reformációi Emlékbizottsága és a Luther Kiadó. Az eseményre a reformáció kezdetének 500. évfordulójára készülve került sor. Luther Márton 1517. október 31-én szegezte ki 95 tézisbe foglalt követeléseit és tanításait a wittenbergi kolostor kapujára. *(lutherkiado.hu)*

Folytatás a 6. oldalon

A lélek éjszakájáról

Robert N. Wennberg: Kételkedők könyve

Varga Lajos Márton

„Vannak időszakok – sok vagy kevés, hosszú vagy rövid –, amikor Isten távolinak tűnik, amikor az ember nem érzi Isten jelenlétét az életében, amikor Isten tapasztalhatóan nincs jelen, amikor az ő valós létezése válik kétessé, amikor minden komolyan megkérdőjeleződik, amit az ember keresztyénként hisz” – írja Fodor István fordításában a kaliforniai Westmont College teológusa, s filozófia tanára: Robert N. Wennberg. Talán nem profanizálás a Szentírás sok vonatkozó helye közül távoli párhuzamként Jézus ama kilencedik órában felhangzó kérdésére gondolnunk: „Én Istenem, én Istenem! Miért hagyál el engemet? (Márk 15,34) A könyv ezt az azóta is újra meg újra ismétlődő kérdést, újra meg újra ismétlődő állapotot kísérli meg föltárni és értelmezni.

Sokan, nagyon sokan, soha nem élnek át ilyen állapotot, ilyen időszakot. Sokan azonban igen, a szerző maga is. Vajon mennyien a protestánsok, a reformátusok közül? Mert Wennberg, az egy Clive Staples Lewis kivételével, leginkább olyan, hitükkel vívódó katolikus gondolkodókhoz fordul, mint Blaise Pascal, Miguel de Unamuno, Simone Weil, vagy a misztikus Keresztes Szent János, illetve a nemrég boldoggá avatott Teréz anya. Azért, mert inkább csak ők írtak és beszéltek erőteljesen és világosan, gyakran megrendítően „a lélek vaksötét éjszakájáról”? Ők írtak küzdelmükről Isten hiányával, kétségbeesésükkel, a miértekkel, mélyülő és elhatalmasodó kételyeikkel, meg a velük összefüggő spirituális dilemmákkal? Esetleg, mert nálunk, protestánsoknál nem szokás különösebb figyelmet fordítani a kételkedésre, mint hittapasztalatra?

Akárhogy is, most itt ez a könyv, tizenhét rövid, jól átfogható, könnyen olvasható, megfontolható fejezettel, élükön útbaigazító, végükön önvizsgálatra ösztönző, némiképp amerikaias kérdésekkel. Nem valamilyen messziről is könnyen kivehető, karakteres gondolatmenetet követnek. Közelítések csak, mindig más pontról, más szögből, ugyanahhoz, amivel azonban az idekötődő teológiai, apologetikai kapcsolatokra és összefüggésekre is kitekinthetnek, s egyre többet mutathatnak meg az egészből. Az első például a kételkedés mibenlétét igyekszik tisztázni, mint váratlanul megjelenő, de annál gyötrőbb bizonytalanságot hitünkben, s ami ezzel egy: identitásunkban. A második az igazság, s a vallásos relativizmus kérdését illetően akar elhatározásra jutni, a harmadik arra kíván válaszolni, hogy miért is jelent jót, ha valaki kételkedik, a negyedik megvizsgálja, miért tartjuk titokban kételyeinket, mi a különbség a hívő, akit kétely kísért, s a kételkedő közt, akit a hit kísért, s hogy mennyire vagyunk felelősek a kételkedésért, illetve menynyire a válaszokért. És így tovább, egyre árnyaltabban, pontosabban, vagyis egyre jobban feltárva a problémát a türelmes megértés számára, míg meg nem bizonyosodunk arról, hogy „a lélek sötét éjszakája”, nemhogy kárára volna, de egyenesen áldás a hívő embernek. Hiszen azért támadhat bizonytalanság bennünk, mert van hitünk, s azért gyötrő ez a bizonytalanság, mert a hitünk életszervező, életvezető erő, nagy tehát a tétje a kételkedésnek. A könyv végén azt is beláthatjuk, hogy a legsötétebb órán sincs okunk lemondani a reményről, az imádságról, az Igének való engedelmességről, a szeretetben vállalt szolgálatról, hogy tehát ott kell maradnunk, ahol vagyunk, kitartóan s bizakodva várakoznunk. Mert próba ez. Annak próbája, hogy menynyire vágyunk Istenre, mennyire akarjuk jelenlétét. *(Kálvin, 182 oldal, 1400 forint)*

Orgonákról délután

A november 20-i gyülekezeti délutánon Csak Őnéki szólnak a búgó orgonák! címmel Dr. Nagy Sándor főgondnok úr tartott bemutatóval társított, vetített képekkel és kisfilmekkel illusztrált előadást „a hangszerek királynőjéről”. Az előadást Balássy András nagytiszteletű úr vezette be, rámutatva arra a kettős, szent és profán hagyománykörre, amely ennek a különleges instrumentumnak jelenlétét és szerepét

Mi különbség van a mechanikus és az elektronikus orgona között?

mindmáig meghatározza. Az érdekfeszítő egyszersmind nagyon szórakoztató előadást az énekkar szolgálata tette teljessé.

Dr. Nagy Sándor az orgona rövid, de szemléletesen megfogalmazott történetével kezdte. Ismertette a síp, a fújtató, a szelep és a billentyű, vagyis az orgona négy elemi összetevőjének kialakulását, beszélt a Krisztus előtt 300-ból való első, még vízi orgonáról, a Hydraulisról, az 1931-ben Aquincumban előkerült, s azóta két alkalommal is újra épített szerkezetről, a légfújtatós hangszer kialakulásáról és működtetéséről. Szólt az olyan különleges orgonákról mint a zadari tengeri orgona, vagy másik póluson Európa legsokoldalúbb hangversenytermi orgonája, a Bartók Béla Nemzeti Hangversenyterem 2006. május 22-én felavatott hatalmas instrumentuma, a maga 92 regiszterével, 5 manuáljával, összesen 6804 sípjával, 10 hónapig tartó intonációjával.

A királynő születik című video segítségével nyomon kísérhettük egy tényleges orgonaépítés Dr. Nagy Sándor magyarázataival kísért folyamatát a tervezéstől a kivitelezésig, a faanyag válogatásától az intonálásig. És megismerkedhettünk, ugyancsak egy kisfilm jóvoltából, a homlokzat mögötti rendszerrel: a hangképző egységgel, sípokkal, szélládával, szelepekkel, a játszóasztallal, a billentyűzettel, azaz a manuálokkal, a hangtömeg-mennyiséget, hangerőárnyalatot szabályozó, úgynevezett játéktechnikai segítőkkel. Dr. Nagy Sándor beszélt az utánzatoknak nevezett elektromos orgonákról is, amelyeknek sajátosságait egy rögtönzött bemutatóval szemléltette. Ebben szerepet vállalt Dr. Dibuz Sarolta, Czanik Péterné és Dr. Nagy Sándorné, akik a Jézus, te égi szép kezdetű dalunkat énekelték.

Folytatás a 7. oldalon

Folytatás az 5. oldalról
(Hírek)

Nemzeti emlékhelyek. A Parlament elfogadta a kulturális örökség védelméről szóló törvény módosítását, amely bevezette a nemzeti és történelmi emlékhelyek fogalmát. Ezek olyan helyszínek, építmények, melyek központi szerepe vitathatatlan a magyarság önképében. Történelmi emlékhelyből 36-ot, nemzeti emlékhelyből 9-et határoztak meg. A nemzeti emlékhelyek közé sorolták a budai Várat, a debreceni Református Nagytemplomot és Kollégiumot, a Nemzeti Múzeumot, a Kossuth teret, a székesfehérvári romkertet, a Hősök terét, a Rákoskeresztúri új köztemető 298-as, 300-as, 301-es parcelláját, Somogyvárt, a pákozdi, a mohácsi, és az ópusztaszeri emlékhelyet. A történelmi emlékhelyek közt találjuk többek közt Diósgyőr, Drégely, Eger, Esztergom, Gyula, Kőszeg, Sárvár, Sárospatak, Visegrád várát, a gödöllői királyi kastélyt, a muhi csatamezőt, a recski emlékparkot. Gondozásukra ötvenmillió forintot különítettek el a költségvetésben. *(MTI)*

Egyházkerületi közgyűlés. November 10-én Budapesten tartotta közgyűlését a Dunamelléki Református Egyházkerület. Püspöki jelentésében Szabó István a református emberek megtartó közösségekké szervezését, új egyházközségek megalakítását nevezte a legfontosabb feladatok egyikének. Arra figyelmeztetett, hogy a presbiterválasztások után senki ne tekintse abszolvált feladatnak a tisztújítást, hanem kezdjenek a testületek új utakat, lehetőségeket keresni a gyülekezetek megújulásához. A közgyűlésen nyolc végzős teológushallgató vehette át lelkészi oklevelét, este a Nagyvárad téri református templomban tizenöt lelkipásztort szenteltek fel. Fehér Norbert, a Miskolc-tetemvári gyülekezet lelkipásztora kapta az Év igehirdetése díjat. Az elismerést négy évvel ezelőtt alapította az egyházkerület, mert – mint Szabó István püspök korábban fogalmazott – az igehirdetés nem kapja meg az őt megillető rangot, márpedig a református egyház igehirdető egyház. *(parokia.hu)*

XIII. Zsinat kilencedik ülés. Az egység munkálásának, az egyházi közösségek erősítésének és a zsinat-presbiteri elv következetes érvényesítésének kérdésére összpontosított a XIII. Zsinat november 16-a és 18-a között tartott kilencedik ülése. A jelenlegi válságnak – jelentette ki megnyitójában Bölcskei Gusztáv püspök, spirituális gyökerei vannak: a bizalom és a hitelesség hiánya. Ezért is a Zsinat felszólította a Zsinat Tanulmányi és Teológiai Bizottságát, hogy a megújulást segítendő készítsen teológiai útmutatást. A református egyház jövőképének gondozására bizottságot hívott életre. A Zsinat vitáiról, döntéseiről és kezdeményezéseiről a *református.hu* számolt be.

ALKALMAINK

Hetente

Istentisztelet, vasárnap 10.00
Gyermekistentisztelet, vasárnap 10.00
Énekkari próba, vasárnap 9.00
Bibliaóra, csütörtök 17.00
(a december 15, 22 és 29-i bibliaórák elmaradnak)

További alkalmaink

Gyülekezeti délután
december 18. vasárnap 15.00 – 17.00
karácsonyi családi istentisztelet gyermekek, fiatalok és felnőttek szolgálatával
január 15. vasárnap 16.00-18.00
ökumenikus imaheti alkalom

Baba-mama kör
december 7. szerda 10.00-11.00
január 11. szerda 10.00-11.00
január 25. szerda 10.00-11.00

Házi csoport
december 14. szerda 18.00-19.30:
Hogyan osszam be jól az időmet?
január 4. szerda 18.00-19.30:
Új év – új kezdet
január 18. szerda 18.00-19.30
február 1. szerda 18.00-19.30

Bibliaiskola – Keresztkérdések
december 8. csütörtök 18.30-20.00:
Mit jelent a kegyelem?
január 12. csütörtök 18.30-20.00:
Jézus – feltámadása
január 26. csütörtök 18.30-20.00:
A gyülekezet

Ádventi szolgálat a Sweitzer Albert Református Szeretetotthonban
december 15. csütörtök 17.00 – 18.00

Ifjúsági alkalmak
december 9. péntek 16.00-20.00
PICi színház
január 13. péntek 16.00-20.00
PICi mozi: A legyek ura
január 21. szombat 10.00–16.00
Te-TRISZ
január 27. péntek 16.00-20.00
PICi közösség

Filmklub
Téma: az emlékezet
„Bizony a bölcs emberre sem emlékeznek örökké, meg a bolondra sem. Mert mindaz, ami megtörtént, feledésbe megy az eljövendő időben, és a bölcs is meghal, meg a bolond is.” (Préd 2,16)

december 17. szombat 17.00 – 20.00:
A Grincs, színes, mb. am. vígjáték, 105 perc, 2000, rendező: Ron Howard
január 21. szombat 17.00 – 20.00:
A vihar kapujában, fekete-fehér, feliratos, japán filmdráma, 83 perc, 1950, rendező: Akira Kurosawa

Ünnepi alkalmak

december 24. karácsonyest 15.00
szellemi agapé

Folytatás a 8. oldalon

Folytatás a 6. oldalról
(Orgonákról délután)

Dr. Nagy Sándor őket kísérve érzékeltethette igen meggyőzően, a mechanikus és az elektronikus orgona hangzásbeli különbségeit, azt, hogy miért is nevezik utánzatnak az utánzatot.

Dr. Nagy Sándor bejelentette, hogy érdeklődés esetén meglátogatnánk Dunakesziben a Békés Balázs, Mészáros Károly, Morvai György vezette orgonaépítő és orgonajavító műhelyt (az ő munkájukat kísérte végig a kisfilm), majd szakavatott vezető kalauzolásával megismerkedhetnénk a Művészetek Palotájának monumentális orgonájával, és részt vehetnénk egy nyilvános orgonás-zenés áhítaton itt Törökőrött. Ezen egy orgonaművész és az énekkarunk működne közre.

A délutánt – sütemény és tea mellett, beszélgetés zárta, miközben diasorozatot nézhettünk Európa nagy orgonáiról. *(V. L. M.)*

A missziói egyházközség időszaka II.

Balássy András

1953-54-ben továbbra is csak úgy pezseg az élet a gyülekezetben. Az események részletes felsorolása helyett hadd álljon itt egyfajta tabló.

1. Egy keresztelő

1953. június 28-án Fekete Sándor esperes a gyülekezetbe látogat, mivel ő kereszteli meg Szemenyei Sándor lelkipásztor nemrég született 3. gyermekét, Annát. Az esperes ünnepélyes alkalomból még egyszer jár a gyülekezetben ebben az évben: október 25-én iktatja be tisztébe a már négy éve itt szolgáló lelkipásztort, aki – igazi megtiszteltetésként – új palástot kap a gyülekezettől, számos további ajándék mellett. Az egyházmegye anyagiakban is erősen támogatja a gyülekezetet, így válik lehetségessé az erőteljes építkezés.

2. Egy szelíd ember

Dr. Balázs László egyházmegyei lelkész megbízható munkatársként a vizsgált időszakban végig itt szolgál, többek között presbiteri jegyzőként. „Szolgálatait ma is emlegetik. Szelídsége hagyott maradandó nyomokat.” – áll Dr. Boross Géza gyülekezettörténetében.

3. Egy pingpongasztal

1954 őszétől – többek között Joó Gyula másodéves teológus közreműködésével – új lendületet kap az ifjúsági munka. „A Kőris utcai egyházközségtől 600 Ft értékben egy ping-pong asztalt megvettünk, hogy ifjúságunk a lelki eledel mellett korának megfelelő szórakozásban is részesülhessen, és egyházközségünkben itthon találja magát.” – áll a november 28-i presbiteri jegyzőkönyvben.

4. Egy füstös iroda

„A harmadik emeletre felérve, kopogtatás után beléptem egy ’Gyermekeknek csak nevelők kíséretében szabad belépni’ feliratú ajtón, ahol erős dohányfüstben több nő volt együtt. Elöl állt egy 50 év körüli, erősen festett asszszony, aki köszönésem után megkérdezte, mit akarok. ’Gyermekemet szeretném hitoktatásra bejelenteni.’ Csodálkozva rám nézett, s azt mondta, hogy vegyem tudomásul, hogy én vagyok az egyetlen az egész iskolából, aki jelentkeztetem a gyermekemet. Azt feleltem, hogy feltéve, hogy így van, ebben az esetben is a felhívás alapján, amely az újságban megjelent, én szeretném hitoktatásra járatni. Mire ő azt válaszolta, hogy úgyse lesz belőle semmi...” Így fest, amikor az ember (Szemenyei Sándor) megpróbálja elsős lányát (Mártát) a Szabad Nép útmutatása alapján hittanra beíratni. 1953 júniusában.

Folytatás a 8. oldalon

Járdakövezés, 1954

Folytatás a 7. oldalról

(A missziói egyházközség időszaka II.)

5. Egy torony

A már álló alapokra ezekben az években emelik a ma is látható tornyot, Sós Aladár „műépítész" tervei alapján, rengeteg önkéntes munkával. „... a torony alacsonysága ellen többen kifogást emeltek. (...) a tervező műépítész szerint ilyenforma alacsony templomhoz nem illene sudár torony, hanem csupán a templommal így összhangba hozott nagyságban. Egyébként olyan lenne – rossz hasonlat szerint – mint a kis embernek nagy kalap." Ez 1954. május 30-án hangzott el. Év végére már teljesen elkészül. Azazhogy: jelenlegi formájára. Hiszen az eredeti – és bárki által megtekinthető – terven jól látszik, hogy a tervező még egy kis feliratot álmodott oda a homlokzatra – az építés dátumával. Ennek mozaikból való kirakását vállalta is egy atyafi... de jobb is ez így: a középkori katedrálisokat sem fejezték be, hogy ezzel is kifejezzék: tökéleteset csak Isten alkothat.

6. Egy üres lakás

A kétéves periódus alatt – hallatlan nehézségek és nem kis anyagi áldozat árán – végre sikerül kiüríteni az egész épületet. Ebben kulcsszerepe van két lakás csereként való felajánlásának. Az egyik a lelkipásztor Falk Miksa utcai főbérlete. A másik özv. Gálfalvy Lajosné, aki egy idősek otthonába költözött és – életjáradék fejében – addigi lakását felajánlotta a gyülekezet számára. Az egyházközség így 1954 őszére végre birtokba veheti az egész épületet. Természetesen még a maitól eltérő beosztással. A lelkészcsalád ekkor a jelenlegi gyülekezeti- és gyermekterem helyén lévő lakásban él, a „déli szárny" pedig nagyrészt felújításra szorul, csupán néhány helyiség használható. Ez is elég azonban, hogy el lehessen bontani az eddigi lelkészi hivatalul szolgáló, „javíthatatlan" melléképületet – így elkezdődhet az udvar rendezése is.

7. Egy erős ember

Derzsy Gergely presbiter, szobrászművész ezekben az években is hozzájárul a gyülekezet külső építéséhez – mind adakozókészségével, mind művészetével. A mai napig látható Kálvin-mellszobrot is ekkor ajándékozza az egyházközségnek. De a közösség is megbecsüli: őt választják meg az 1954. január 1-től létesített főgondnoki tisztségre. „Székfoglalójának" jegyzőkönyvben megörökített szavai nekünk is üzennek: „Valamikor itt a munkát Isten kegyelméből egy s. lelkész és 11 presbiter kezdte el. Isten különös kegyelme velük volt, amit másutt sehol se tudtak volna talán felmutatni, itt megtörtént. Egyházzá lettünk. A presbiterek fele szíve az egyházé, fele a családjáé kell, hogy legyen, hogy boldog legyen az egyház. Eddig itt így volt s most azt kéri [Derzsy G.], hogy ezután is így legyen. Vita ne legyen köztünk, Isten áldjon meg mindnyájunkat."

Folytatás a 7. oldalról

(Alkalmaink)

december 25. karácsony első napja 10.00
úrvacsorás istentisztelet
december 26. karácsony második napja
10.00 úrvacsorás istentisztelet
december 31. óév napja
18.00 ünnepi istentisztelet
december 31. óév napja
19.00-24.00 gyülekezeti szilveszter
január 1. újév napja 10.00
úrvacsorás istentisztelet, utána „fogadás"

Az ünnepi időszakban különösen felhívjuk a testvérek figyelmét a házi úrvacsora lehetőségére.

Lelkészi fogadóórák:
kedd: 16.15 – 18.00
szerda: 9.00 – 11.00
csütörtök: 15.00 – 17.00
A fenti időpontokban – a lehetőségekhez mérten – mindig igyekszünk rendelkezésre állni. További időpontokat telefonon lehet egyeztetni.

Lelkipásztor: Balássy András
Telefon: 333-1942
Mobil: 30-638-4719
e-mail: torokor@bpeszak.hu
honlap: www.torokor.hu

IMPRESSZUM

Törökőr
2011. december

A Budapest-Törökőri Református Egyházközség lapja.
Kiadja a Presbitérium.
Felelős kiadó: Balássy András

E számban közreműködtek:

Balássy András
Dr. Nagy Sándorné
Ónodi Szabó Ádám
Ónodi Szabó Péter
Varga Lajos Márton
Viemanné Szabó Veronika Ágnes